

Rapport Kronvilt i Sörmland

Sammanfattning

Syftet med projekt Kronhjort är att lägga fram fakta och information om kronhjorten och dess utbredning i västra Sörmland. Skadebilden skall belysas samt konsekvenserna av kronviltsskador, ur skogsägarens perspektiv.

Projektet ägs av Västra Sörmlands skogsbruksområde som även tjänat som referensgrupp. Projektgruppen har letts av Thomas Westberg med Göran Winkler, Mats Hofgren och Henry Karlsson i projektgruppen.

Problemformuleringen är följande: klarar de olika areella näringarna att samsas om livsutrymmet med Kronviltet?

I början av 1900-talet återstod bara något hundratal kronhjortar på ett par skånska gods. Den vilda svenska kronhjorten räddades enbart tack vare några framsynta godsherrars välvilja, och idag omfattar den skånska stammen omkring 500 djur. I övriga Sverige finns numera frilevande kronhjortar på åtskilliga lokaler ända upp till södra Jämtland. De härstammar alla från frisläppta eller förrymda hägnhjortar

Att kronviltsstammen gick så långt i botten även i Skåne, får nog tillskrivas djuren skadegörelse på grödor och potatisskörd. Lägg därtill de omfattande skador som Skånes kronvilt orsakat på granskogen så har man nog de flesta anledningarna till varför kronviltet en gång bringades ner till utrotningsgränsen

Hon- och ungdjur lever gärna flockvis efter ett helt annat mönster än älg och rådjur, de uppskattar fränders sällskap. Handjuren lever utanför den normala flockbildningen. Storleken på en flock kron är beroende av faktorer som tillgången på foder, den rådande väderleken, tiden på året, vilken terräng djuren vistas i och i vad mån de utsätts för störningar. I områden där de störs ofta, består hjortflockarna för det mesta av mindre än tio individer

Hjorten blir könsmogen vid 18 månaders ålder, och många hindar i Sverige blir dräktiga redan under sin andra höst, då de är knappt ett och ett halvt år gamla (0,86 kalv per smaldjur). De vuxna hindarna föder 0,96 kalvar. Kronviltet föder vanligtvis endast en kalv och hinden är fertil livet igenom normalt 20 år. Dräktighetstiden är 230 dygn.

Inventering av kronvilt kan vara svår att genomföra enligt de traditionella inventeringsmetoderna men vi förordar en brunstplatsräkning under brunstperioden.

Kronviltet är betydligt svårare att jaga än andra klövvilt pga. djurens skarpa syn och att det i skillnad till älgen kan kasta iväg så fort de anar oråd. Traditionella metoder som pörschjakt, tryckjakt eller drevjakt har alla sina fördelar och svårigheter. Om man beslutar att låta kronviltsstammen öka och breda ut sig kan det vara bra att börja beskattningen genom kalvjakt. Fri kalvjakt är att rekommendera då får alla möjlighet till skottillfälle när tillfälle ges. Freda däremot stora och kapitala hjortar, dessa kommer att vara till stor nytta vid brunsten och brunsträkningen då de oftast har samma brunstplats från år till år.

Kronviltet har kommit för att stanna i Sörmland. Där de uppträder i stora flockar, i habitat mindre lämpliga för Kronvilt, ställer de till med problem och konflikten med de areella näringarna är ett faktum. Kan man hålla viltstammarna i mer lämpliga habitat är konflikterna blygsamma. Förändringar av skogsskötselmetoder pga. Kronviltet är inte aktuellt i någon större omfattning. Det är ju redan naturligt att gallra bort skadade stammar i mesta möjliga mån. Att byta till annat trädslag vid föryngring ser vi inte heller som ett alternativ, eftersom då flyttar vi problemet till ett annat viltslag. Även om debatten och diskussionerna handlar om problem, skador och konflikter, får man inte glömma bort att det är en mycket speciell upplevelse att träffa på en vilt levande Kronhjort i vår natur.

Vi är övertygade om att med rätt kunskap och dialog med berörda intressenter, kan konflikterna minimeras och upplevelserna ökas.

Vårt svar på problemformulering blir NJA. På många håll kan inte Kronviltstammarna samsas med de areella näringarna utan konflikter, medan det i andra områden fungerar alldeles utmärkt.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	2
Innehållsförteckning	4
Bakgrund	5
Syfte	5
Problemformulering	5
Organisation	5
Referensgrupp	5
Projektgrupp	5
Viltbiologi	5
Kronvilt	5
Varför nästintill utrotades kronviltet ?	6
Beskrivning av kronvilt	6
Flocksammansättning	7
Flockstorlek	7
Reproduktion	7
Förvaltningsplan för kronvilt i Södermanland	8
Årlig provning	8
Skador	8
Utbredning i Sörmland	9
Skadebild	9
Skadetyper	9
Omfattning	10
Inventering	11
Jaktformer	11
Beskattning	12
I Grytan	12
Slutsatser	13
Referenser	14
Bilagor	15
Bil.1 Brev till skogsägare	15
Bil.2 Enkätfrågor	16
Bil.3 Avskjutningsstatistik Sörmland	17

Bakgrund

Sedan inplanteringen av Kronvilt i Sörmland/Östergötland i Kiladalen 1965 har stammen vuxit sig stor och etablering skett ända in i Närke. På många håll har stammen vuxit sig alldeles för stor, med skador på skog och växande gröda som en konsekvens av detta. För många skogsägare är Kronviltet ett nytt djur i skogen, och kunskapen om djuret inte alltid så stor. Ändå förväntas man som markägare sitta i samrådsgrupper och besluta om förvaltning av kronskötselområdena. Projektet Kronvilt startade med att man från skogsbrukområdets styrelse uppdrog åt Thomas Westberg att studera detta närmare.

Syfte

Syftet med projekt Kronvilt är att lägga fram fakta och information om kronviltet och dess utbredning i västra Sörmland. Skadebilden skall belysas samt konsekvenserna av kronviltsskador, ur skogsägarens perspektiv. Ge information om hur man kan styra kronstammen med hjälp av jakten. Projektet skall även ge tips om vad man kan göra med kronviltet efter skottet. Projektet ser kronvilt som en resurs.

Problemformulering

Klarar de olika areella näringarna att samsas om livsutrymmet med Kronviltet?

Organisation

Referensgrupp

Styrelsen för Västsörmlands skogsbruksområde som även är ägare till projektet

Projektgrupp

Thomas Westberg, projektledare	070-340 18 19	thomas.westberg@mellanskog.se
Göran Winkler	0708-340 390	latrabriketter@telia.com
Mats Hofgren	070-375 98 21	Dunker Röl 5
Henry Karlsson	070-211 84 03	henry.karlsson@svsmd.svo.se

Viltbiologi

Kronvilt

Näst älgen är kronviltet vårt största hjortdjur, som så många andra av världens hjortarter härstammar från Centralasien och har förekommit i nuvarande form under cirka en miljon år. Vårt inhemska kronvilt räknas som den svenska rasen, men en stor del av de kronvilt som idag lever i vårt land är av blandat ursprung.

Under istiden tvingades kronhjorten söderut, men den återinvandrade till Sverige för omkring 6000 år sedan. Men allt efter som befolkningen ökade utsattes kronhjorten för ett stigande jakttryck, och den ursprungligen relativt stora stammen decimerades så småningom intill gränsen för total utplåning.

I början av 1900-talet återstod bara något hundratal kronhjortar på ett par skånska gods. Den vilda svenska kronhjorten räddades enbart tack vare några framsynta godsherrars välvilja, och idag omfattar den skånska stammen omkring 500 djur. I övriga Sverige finns numera frilevande kronhjortar på åtskilliga lokaler ända upp till södra Jämtland. De härstammar alla från frisläppta eller förrymda hägnhjortar. Under 1940- och 50-talen bedrevs en omfattande uppfödning av kronvilt, och många avelsdjur importerades från Danmark, Skottland, Ungern Österrike, Polen. Skillnaderna mellan blandrasdjuren och den svenska är dock inte så stora, och det krävs ett tränat öga för att se några olikheter.

Varför nästintill utrotades kronviltet ?

Rådjuret upplevs mestadels som harmlöst, och älgen någorlunda tolerabel i ett jordbrukslandskap. Men med kronviltet är det radikalt annorlunda. Här finns en konfliktsituation med odlarens intressen, som kronviltet sällan gått segrande ur. Att kronviltstammen gick så i botten även i Skåne, får nog tillskrivas djuren skadegörelse på grödor och potatisskörd. Lägg därtill de omfattande skador som Skånes kronvilt orsakat på granskogen så har man nog de flesta anledningarna till varför kronviltet en gång bringades ner till utrotningsgränsen. Toleransnivån är ofta låg mot naturinnevånare när människans ekonomiska intressen kommer i kläm.

Beskrivning av kronvilt

Kronhjorten är dubbelt så stor som dovhjorten, levandevikten hos de största handjuren uppgår till drygt 300 kg vilket motsvarar ca 170 kg slaktad. Hondjuren är betydligt lättare, med slaktvikter som sällan överstiger 80 kg. Halvårsgamla kalvar väger normalt 30-40 kg efter slakt.

Flocksammansättning

Kronvilt är ett mycket spännande vilt och skiljer sig på många punkter från våra övriga hjortdjur. Hon- och ungdjur lever gärna flockvis efter ett helt annat mönster än älg och rådjur, de uppskattar fränders sällskap och flockarna kan ibland bli ganska stora, över 50 st har observerats i en enda flock. Kronviltsflocken kan bestå av flera kalvförande hindar, smaldjur och spetshjortar, vanligen består flocken av tre till tio djur. Handjuren lever utanför den normala flockbildningen och söker kontakt med hindarna endast vid parningen. Hela september, och ibland någon vecka i oktober hörs brunsthjortanas bröl morgon och kväll.

Flockstorlek

Utöver de köns och beteendestyrd förhållanden är storleken på en flock kron beroende av faktorer som tillgången på foder, den rådande väderleken, tiden på året, vilken terräng djuren vistas i och i vad mån de utsätts för störningar. I områden där de störs ofta, består hjortflockarna för det mesta av mindre än tio individer.

Reproduktion

Hjorten blir köns mogen vid 18 månaders ålder, men så unga hjortar kommer inte ofta till parning, utan motas undan av de mer utväxta handjuren. Hos hinden kan tiden för könsmognad variera, i Sverige blir många hindar dräktiga redan under sin andra höst, då de är knappt ett och ett halvt år gamla (0,86 kalv per smaldjur). De vuxna hindarna föder 0,96 kalvar. Kronviltet föder vanligtvis endast en kalv och hinden är fertil livet igenom normalt 20 år. Dräktighetstiden är 230 dygn och hinden diar sin kalv under 10 månader, vilket är en ovanligt lång digivningsperiod

Förvaltningsplan för kronvilt i Södermanland.

Kronviltet är en av våra inhemska klövviltarter och anses tillhöra den ursprungliga svenska faunan med rätt att etablera sig i livsrummet.

Arten har tidvis varit hårt tillbakapressad och av den ursprungliga svenska kronviltet fanns så sent som i mitten av 1900-talet endast en liten rest i Skåne.

I Södermanland gjordes återinplantering av kronvilt 1963 då Holmens Bruk frisläppte, under kontrollerade former, tolv djur. Stammen har utvecklats väl.

Tillsammans med grupper av kronvilt som senare frisläppts på några andra platser i länet bildar de den växande kronviltstammen i länet.

Årlig prövning

Länsstyrelsens förstahands uppgift bör vara att stödja och uppmuntra till inventeringar för att skapa bästa kunskap om stammens storlek och utbredning.

Länsstyrelsen ska inom regelverket stödja en flexibel (adaptiv) förvaltning där kronviltet ska kunna fortsätta sin spridning med hänsyn till skogs jordbruks och trafikproblem.

Kronviltet bör därför årligen diskuteras och prövas vid de "lokala samråden".

Att uppmuntra markägare och jakträttsinnehavare att bilda kronskötselområden för att där enas om en gemensam förvaltning bör prioriteras.

Den biologiska jakttiden anses vara den 16 augusti till och med februari månad.

Länsstyrelsen bör ifrågasätta skälet till att inte regionalt, som med älgjaktstiden, kunna fastställa länets jaktid för kronvilt.

Skador

Kronviltet är en markbetare och en "överlevare" som äter vad som bjuds.

Överlappningen eller konkurrensen mellan våra olika klövviltarter bör uppmärksammas.

Holmen Skogs undersökning av innehållet i 50 hjortmagar tyder på att kronviltet inte kan lastas för de betesskador som sker i tallungskogarna i Kolmården (se figur 1).

Barkflängning av ung och medelålders granskog, som anses vara kronhjortens verkliga dilemma, förekommer ännu inte i nämnvärd omfattning i områden där Sörmlandshjortarna i dagsläget är etablerade.

Länsstyrelsen bör via tillgängliga kanaler följa utvecklingen av barkflängning noggrant och årligen inhämta rapport.

Andel av olika växtgrupper i kronhjortens födoval (%)

	antal	tall		övrigt		övrigt		övrigt		övrigt		övrigt	
månad	djur	lavar	ormbunkar	levande	död	barr	lövträd	ljung	bärris	kruståtel	gräs	örter	obestämt
augusti	5	1,2	1,4	0	0,9	0	34,4	5	4,8	22,9	16,9	5,3	7,1
september	4	0,3	0	0	2,8	0	0,5	20,3	21,2	38,7	4,8	5,2	6,2
oktober	4	4,6	0,1	0,2	2,9	0,1	0,1	8,7	5,4	4,1	41,3	1,3	33,3
november	5	12	0,1	2,1	4,6	0,1	0,7	20,7	0,7	43,2	9,8	0	5,9
december	5	15,1	0	0	4,9	5,3	0	18,9	20,6	12,8	10,8	0,7	10,3
januari	5	14,6	6,8	2,5	8	0,2	0	30,2	12,7	3,7	12,3	0	8,5
februari	5	7,3	0	3	5,1	0	0	11,2	22,8	1,1	46,4	0	2,5
mars	4	10,6	9,4	0,8	11,1	0,4	0	14,8	16,8	7,5	18,4	0	9,8
april	5	7,5	1,9	6,5	11,9	1,3	0,2	2	20,2	0,6	35,8	0,5	11,4
maj	4	4,1	19,7	0,2	4	0	0,7	11,3	19,5	1,1	32,4	0,4	6,5
juni	4	0	5,2	0	0,1	0	17,9	0	4,7	4,1	56,4	1,2	10,2
tot/medel	50	7	4	1,4	5,1	0,7	4,9	13	13,6	12,7	25,9	1,3	10,1

Figur 1. Fördelning av maginnehållet i undersökt Kronvilt

Utbredning i Sörmland

Enligt den enkät som gjorts av gruppen framkommer det att kronviltet har en nästan total spridning i Sörmland. Lokalt förekommer stora flockar, där socknarna Björkvik, Lerbo, V.Vingåker och Öja intar en särställning. I dessa socknar är indikationerna störst på att viltet förekommer allmänt i grupper om mer än 5 djur.

Skadebild

23 % av enkätsvaren svarar att de har skador på skogen som sannolikt är gjorda av Kronvilt. Den skada som gjorts är barknag på gran.

Skadetyper

Den vanligaste skadetyperna på växande skog är barknag i huvudsak på gran. Tyvärr finns ingen forskning att luta sig mot vad gäller infektion och tillväxt av röta i skadade granar. Ej heller en hållbar utredning om tillväxtförluster orsakade av gnagskador. Det finns en engelsk litteraturstudie i ämnet barknag av hjortdjur. I korthet kan man säga att där står att en majoritet av barkfläktade granar drabbas av någon form av röta men att den ibland begränsas lokalt till det fläktade området.

Sannolikheten för rötskada ökar med storleken på skadan och graden av skada på det blottade träet under barken. Studier visade att minst 73 % av vanliga granar fick en infektion av någon form av rötsvamp efter barkgnag. Tillväxten på röta efter barkfläkning varierade i olika studier mellan 0,5 cm per år till 46 cm per år. Vi (projektgruppen) har avverkat och kluvit några skadade granar, och i våra fall varierar rötutvecklingen, mätt från skadan, från 0,5 m till 7 m. I detta bestånd uppkom skadorna för 8 år sedan. På alla dessa träd vi klöv hade virkesvärdet minskat till lägre kvaliteér.

Omfattning

Skogliga åtgärder

En icke alltför djärv slutsats är väl att man bör gallra bort skadade träd i största möjliga utsträckning och inte ha så långa omloppstider på gravt skadade bestånd.

Inventering

Inventering av kronvilt kan vara svår att genomföra, då de gärna drar sig samman i grupper och dagtid med förkärlek föredrar grantätningar eller andra täta bestånd.

Flyginventering blir därför svårt att bedöma resultat ifrån.

Eftersom gruppen kan hålla till inom ett litet område under en längre tid och spillningsmängden blir svårbedömd är vår mening att spillningsinventering inte är att rekommendera som inventeringsmetod

Ett av de bättre sätten att bilda sig en uppfattning om stammens storlek är att observera grupperna under året och sätta det i samband med en brunstplatsräkning under brunstperioden.

Att räkna antalet kronvilt som kommer till respektive platshjort ger en bra bild av gruppernas storlek då hindarna alltid har kalvarna med sig vid brunstsplatsen, även fjolingarna är med i dessa grupper.

Jaktformer

Pürschjakt är en bra jaktform för att beskatta stammen, du kan i lugn och ro välja ut rätt djur ur gruppen men kan vara svår på grund av djurens skarpa syn och att det i skillnad till älgen kan kasta iväg sig så fort de anar oråd.

Tryckjakt kräver ett lugnt tillvägagångssätt då kronviltet är väldigt lättstöt. Oftast räcker det att en eller tv å personer smyger igenom såten och trycker viltet mot skyttar. Det krävs även god kännedom om viltets vanor, vilka uppehållsplatser de nyttjar under dagen samt vilka vägar de väljer när de lämnar såten, det vill säga området man motar av.

Drevjakt kräver stor kännedom om jaktmarken, att man förbereder dreven och tar stor hänsyn till säkerheten. För en lyckad drevjakt krävs det mycket folk, såväl drevfolk som skyttar. Kronvilt kan under denna jaktform bete sig p å många olika sätt, dels st å och trycka länge, fara fram och tillbaka genom drevkedjan men de kan också smyga undan som räven innan drevet har startat.

Beskattning

Om man beslutar att låta kronviltstammen öka och breda ut sig kan det vara bra att börja beskattningen genom kalvjakt. Kronvilt är ett svår jagat vilt, det tar tid att lära sig och man bör starta tidigt med jakten. Fri kalvjakt är att rekommendera då får alla möjlighet till skotttillfälle när tillfälle ges.

I nästa skede när det börjar bli grupper kan avskjutningen läggas p å yngre hondjur och spetshjortar. Freda däremot stora och kapitala hjortar, dessa kommer att vara till stor nytta vid brunsten och brunsträkningen då de oftast har samma brunstplats från år till år. Det är då lättare att uppskatta storleken p å stammen utifrån det resultat och antal du finner vid de olika brunstplatserna.

Stora grupperingar p å samma plats kan ge problem med gnag- och flängskador p å framförallt gran. Det är därför viktigt till att störa dessa grupper i ett tidigt skede, kalvjakten är en bra start. Om problemen ändå kvarstår, grupperna växer och det ökade jakttrycket ej hjälper för att få splittring i grupperna kan en sista utväg vara att skjuta ledarhind med kalv, då blir det definitivt oreda och splittring med socialt kaos som följd och uppdelning av gruppen. Men detta måste ses som en sista nöd åtgärd.

I Grytan

Som matråvara är köttet från Kronvilt en mycket angenämt. Fungerar utmärkt till både fest som vardag.

Nedan en recept som är framtaget av Staffan Lindström, Östermalma gård.

1. Stycka fyra tournedos å 175 gram styck av mittbiten p å filén, pensla köttet med olja och lägg p å ett fat för att uppnå rumstemperatur. Förbered under tiden sås, potatis och svamp (se nedan).
2. Grilla senare p å en varm grill eller grillpanna 1-3 minuter tills de fått fint mönster p å båda sidor. Flytta sedan köttet till en ugn med 125 graders värme och efterstek till en lämplig stekgrad, 58-63 graders kärntemperatur beroende p å hur blodigt du vill ha köttet.
3. Såsen: fräs 1 deciliter av löken i olja och häll i fyra deciliter rödvin och buljongen. Koka ihop i tio minuter och red av med majsmjölet utblandat i lite vatten.
4. Potatisen: Riv och blanda med salt och peppar stek som rårakor i smör och olja till en gyllenbrun färg.

5. Svampen: Ansa och fräs svampen i smör tills all vätska har dunstat, krydda med salt, peppar och lök. Strö lite salt och peppar på köttet och servera tillsammans med det övriga.

Slutsatser

Kronviltet har kommit för att stanna i Sörmland. Där de uppträder i stora flockar, i habitat mindre lämpliga för Kronvilt, ställer de till med problem och konflikten med de areella näringarna är ett faktum. Kan man hålla viltstammarna i mer lämpliga habitat är konflikterna blygsamma. Exempel på olämpliga habitat är i åkerlandskapet där granskogen oftast växer närmast mot den öppna jorden. Detta är naturligt eftersom granen trivs på de godare markerna. Mer lämpliga habitat är de magrare tall markerna typ Mälar- och Kålmården områdena. Av enkätsvaren framgår att 58 % är positivt inställda till Kronviltet. Av de som är negativa till Kronvilt anser 62 % att de inte kan påverka förvaltningen av viltstammarna. Här har samrådsgrupperna något att reflektera över.

Har man flockar som uppehåller sig i ”fel” område så gäller det att störa dem så mycket som möjligt, för att få dem att flytta sig. Det kan vara i form av frekventa promenader, ridturer, jakt etc. Vill man minska storleken på flocket kan man som en sista utväg försöka skjuta ledarhinden.

Många jaktlag lever i villfarelsen att man skall hålla igen avskjutningen för att åstadkomma en större spridning av viltet. Med beaktande att Kronviltet har så stark flockinstinkt, resulterar detta endast till att flocken blir större på den lokal de uppehåller sig i. Vill man få en större spridning av viltstammen skall man lägga ett högt jakttryck där de uppehåller sig för att få de att sprida sig till andra områden. Denna förståelse över Kronviltets populationsdynamik är viktig för Kronskötselområdena att känna till, när de fördelar antalet skjutbara djur till de olika jaktlagen.

Förändringar av skogsskötselmetoder pga. Kronviltet är inte aktuellt i någon större omfattning. Det är ju redan naturligt att gallra bort skadade stammar i mesta möjliga mån. Att byta till annat träslag vid förnygring ser vi inte heller som ett alternativ, eftersom då flyttar vi problemet till ett annat viltslag.

Vårt svar på problemformulering blir NJA. På många håll kan inte Kronviltstammarna samsas med de areella näringarna utan konflikter, medan det i andra områden fungerar alldeles utmärkt. Svårigheten är att inom Kronskötselområdena komma överens om var och hur mycket Kronvilt man skall ha inom skötselområdet.

Även om debatten och diskussionerna handlar om problem, skador och konflikter, får man inte glömma bort att det är en mycket speciell upplevelse att träffa på en vilt levande Kronhjort i vår natur.

Vi är övertygade om att med rätt kunskap och dialog med berörda intressenter, kan konflikterna minimeras och upplevelserna ökas. För att få rätt kunskap krävs det forskning inom området. Idag finns det ytterst lite forskat på just Kronvilt. Vi hoppas att detta material väckt ett intresse hos skogsägare, beslutsfattare på alla nivåer och organisationer samt andra intressenter att vi får en större efterfrågan på forskning om Kronvilt.

Referenser

Dan Glöde Skogsvårdschef Mellanskog
(RMA Gill, Forestry, Vol. 65 No. 5, 1992)

Bilder

Omslagsbild + kronhjortsbilder Thomas Westberg

Betskadebilder

Henry Karlsson

Bilagor

Bäste skogsägare!

Inom västra Sörmland har vi startat ett projekt som vi kallar för KRONVILT.

Syftet med projekt Kronvilt är att lägga fram fakta och information om kronviltet och dess utbredning i västra Sörmland. Skadebilden skall belysas samt konsekvenserna av kronviltsskador, ur skogsägarens perspektiv. Ge information om hur man kan styra kronviltsstammen med hjälp av jakten. Projektet skall även ge tips om vad man kan göra med kronvilt efter skottet. Projektet ser kronviltet som en resurs.

Till detta behöver vi din hjälp med att fylla i och sända tillbaks den bifogade enkäten. Vi vill att ni skickar in oavsett om ni har vilt eller skador eftersom även detta är viktigt i sammanhanget.

Tidsplanen är att hålla en information/skogsdag i början av april månad, vilket innebär att vi vill ha in era svar snarast.

Kronhjort

1. Hur många hektar:

Skog:_____ Odlat:_____ Socken:_____

2. Beläget i:

☐ Skogslandskap ☐ Odlingslandskap ☐ bruten bygd

3. Har ni kronhjort?

☐ Kontinuerligt ☐ Sporadiskt ☐ aldrig

4. Är djuren på er skog:

☐ Alltjämt ☐ Under vissa perioder ☐ Enstaka tillfällen ☐ aldrig

5. Är det

☐ Enstaka djur ☐ Mer än fem djur i grupp

6. Har ni haft eller har ni skador orsakade av kronhjort?

☐ Ja ☐ Nej ☐ Vet ej

7. Är skadorna på skogen:

☐ Överallt ☐ Enstaka bestånd ☐ Enstaka träd

8. Är det:

☐ Barkgnag ☐ Kvistbetning

9. Vilket trädslag är mest nyttjat?

☐ Gran ☐ Tall ☐ Löv

10. Tror ni att ni har en brunstplats

Ja ☐ Nej ☐ Vet ej ☐

11. Om svar ja, är det på samma plats varje år?

☐ Ja ☐ Nej

12. Har ni utfodring avsedd för kronhjort?

☐ Ja ☐ Nej

13. Vi ja, vad utfodrar ni med

☐ Hö ☐ Ensilage ☐ Kross

14. Är ni positiva eller negativa till kronhjorten

☐ Positiva ☐ Negativa

15. Vi

☐ Jagar själva ☐ Har jakten utarrenderad

16. Anser ni att ni kan påverka förvaltningen av kronhjortsstammen?

☐ Ja ☐ Nej

17. Är ni nöjda med på vilket sätt hjortstammen förvaltas i ert område?

KRONVILT i Södermanlands län, avskjutning 1980 -

218-2904-2005

År	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004
Avskj	46	68	101	101	119	97	89	108	134	139	170	154	189	217	244	251	250	338	353	404	414	491	633	818	782

